

БЕЛЕЖКИ КЪМЪ ГЛАВА XII.

¹ Georgii Elmacini Historia Saracenica, Lat. versio Th. Erpenii. Lugduni Batavorum 1625, 328.

² Chrysobull, вж. забележ. 3.

³ Оригиналът е у Голубински 259—263. Малъкъ откъслекъ има у Zachariae von Lingenthal, Beiträge zur Geschichte der bulg. Kirche. S. P. 1864, 18. Български преводъ съ коментаръ оть Дринова има въ Период. спис. VII. Македонски епископства: Охридъ (съ Прѣспа), Кастория, Мъгленъ, (съ Просѣкъ), Битоля (съ Прилѣпъ и Велесъ), Скопие, Сервия, Верея, Струмица, Моравица (съ Злетово), Велбуждъ (съ Стобъ на Рила и Разлогъ въ Родопа). На изтокъ: София (съ Перникъ), Нишъ (съ Топлица и Свѣрлигъ), Бдинъ (Βιδίγη). Въ срѣбъските страни Призренъ, Раса (Нови-пазаръ), Липлянъ, Бѣлградъ, Браничево, Срѣмъ (Θράμας). Въ Албания: Главиница (съ Канина, при днешна Валона), Ореа (древниятъ Орикумъ?), Черникъ, Химайра, Дринополь, Бутротонъ, Янина, Козиль. Въ Тесалия: Стагъ и Петра (при Влахоливадо). Едно име е пропуснато оть преписвача.

⁴ Nilos Doxapatrios (1143) изд. Parthey, Syncedemus et notitiae graecae episcopatum. Berolini 1866, 301.

⁵ Ep. 10 p. 537, Biblioth. max. patrum. T. XVIII.

⁶ Рачки, op. cit. Rad 25, 223.

⁷ Кедринъ II, 527 и Презвитеръ Диоклейски.

⁸ Кедринъ разказва, че Делянъ измамнически се показвалъ за синъ на Гавриила, а въ сѫщностъ билъ синъ на единъ военно пленникъ българинъ оть Цариградъ; обаче, Рачки забелязва, че въ двадесетъ години българитѣ не могатъ да забравятъ дотолкова Шишмановци, щото тѣй скоро да бѫдатъ измамени. Името сравни съ старосрѣбското Дѣянъ, новобългар. Дельо.

⁹ Къмъ това време се отнася единъ надписъ съ руни на пирейския лъвъ, който сега стои предъ арсенала въ Венеция. Hopf, Gesch. Griechenlands im Mittelalter (Ersch-Gruber, 85) 147. Харалдъ следъ това царувалъ въ Норвегия оть 1047—1066 год. (Харалдъ III Хардrade).

¹⁰ Hopf 139, Рачки, op. cil. XXV, 225—232.

¹¹ Hopf 140, Рачки 238.

¹² За бита на куманитѣ сравни мемоаритѣ на френеца Robert de Clary, Nicetas Choniates ed. Bonn. 124 и писмото на сѫщия у Sathas'a Biblioth. graeca, I, 79. Cr.